

سلامتی و بیماری مفاهیمی فرهنگی می‌باشند؛ چرا که این دو به مثابه محصول فرایندهای پیچیده فرهنگی - اجتماعی هستند. در کنار عوامل تعیین کننده سلامتی و بیماری، فرهنگ می‌تواند دیدگاه بیماران و مراقبان سلامت را نسبت به سلامتی و بیماری تعیین نماید.

سلامت دارای جنبه‌های مختلفی است از جمله: سلامت فردی، اجتماعی، روانی، روحی و معنوی.

همه مردم، چه شهری و چه روستائی، عقاید و عملکردهای خاص خود را در رابطه با سلامت و بیماری دارند. امروزه آشکار شده است که عوامل فرهنگی در همه کارهای انسان، به علاوه سلامت و بیماری نقش دارند. همه رسوم و عقاید نیز بد نیست. برخی از آنها براساس قرن‌ها آزمون و خطا به دست آمده‌اند و ارزش‌های مثبتی دارند. در حالی که ممکن است برخی بی‌فایده یا مضر باشند. برخی از عوامل فرهنگی، پس از قرن‌ها تقدس یافته، و بر سر راه اجراء برنامه‌های بهداشتی قرار گرفته‌اند. در جایی که نیاز به تغییر رفتار باشد، مردم در مقابل اجراء برنامه جدید جبهه می‌گیرند. اطلاعات ما درباره این عوامل یعنی رسوم، فرهنگ‌ها، عادات، عقاید و خرافات بسیار ناچیز است

رویکردی وجود دارد که فرهنگ را به عنوان زیست بوم اجتماعی می‌نگرد که این رویکرد روز به روز تقویت می‌شود و بر اساس آن اگر بتوانیم فرهنگ را به عنوان زیست بوم زندگی اجتماعی مبنا قرار دهیم اضلاع زندگی اجتماعی بهبود پیدا می‌کند. به عنوان مثال اگر به مسئله پیشگیری و درمان نگاه کنید، می‌بینید که پیشگیری مقدم بر درمان است و اگر در این حوزه منابع را صرف کنیم هزینه‌هایمان کاهش می‌یابد. باید توجه کرد که فرهنگ نقش قابل ملاحظه‌ای در حوزه پیشگیری دارد و اگر در حوزه فرهنگ هزینه کنیم. هزینه‌های اقتصادی، اجتماعی و ... کاهش می‌یابند.

منبع:

<https://ijhp.ir/article-1-273-fa.html>